

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 61/2017-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 24. januára 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Rastislavom Kaššákom, PhD., Medená 5, Bratislava, pre namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 720/2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 Er 720/2009.

2. Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka je účastníčkou exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 37 Er 720/2009 v procesnom postavení povinnej.

Svoju sťažnosť odôvodňuje tým, že voči nej prebieha „už od roku 2009 konanie – pričom vyše 7 rokov Okresný súd Bratislava V ako Porušovateľ do dnešného dňa ako súd prvého stupňa v rámci prvostupňového konania nerozhodol v uvedenej veci... čím sa dopustil porušovania základného ústavného práva sťažovateľa – aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov“. Ďalej uvádza, že okresnému súdu podala 4. augusta 2016 sťažnosť na prieťahy, avšak doteraz nedošlo k náprave. Vzhľadom na tento postup žiada popri deklarovaniu porušenia základného práva a slobody i priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 €.

3. V nadväznosti na uvedené sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd nálezom vyslovil, že postupom okresného súdu v namietanom konaní bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ústavy, priznal sťažovateľke primerané finančné zadosťučinenie v sume 5 000 € a náhradu trov konania.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde. Pri preskúmaní, či sťažnosť obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, ústavný súd v prvom rade poukazuje na § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde, z ktorého vyplýva, že každý návrh na začatie konania pred ústavným súdom, a teda aj sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy musí byť odôvodnená.

8. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd zistil, že hoci je sťažovateľka v konaní pred ním zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, ktorý koncipoval aj samotnú sťažnosť, táto v podstate nie je vôbec odôvodnená, keďže obsahuje len všeobecné konštatovanie, že v označenom exekučnom konaní *„dochádza od roku 2009 ku nepochybným priet'ahom“* a že v ňom *„nebolo od podania v roku 2009 do dnešného dňa rozhodnuté a to ani súdom prvého stupňa“*.

9. Takéto odôvodnenie sťažnosti považuje ústavný súd za absolútne nedostatočné a nedôstojné konaniu pred ústavným súdom. Zo sťažnosti sa ústavný súd nedozvedel, čo je predmetom exekučného konania, či sťažovateľka (v procesom postavení povinnej) využila niektorý z prostriedkov obrany proti postupu exekučných orgánov, a teda ani to, o čom mal okresný súd v konečnom dôsledku rozhodnúť a *„doposiaľ nerozhodol“*. Sťažnosti chýbajú dôvody, pre ktoré je sťažovateľka presvedčená o tom, že v namietanom konaní dochádza k porušeniu jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov. Iba strohé konštatovanie bez ďalšieho nie je dostačujúcim odôvodnením, na základe ktorého by ústavný súd mohol a mal preskúmať sťažovateľkou tvrdené porušenie ústavou garantovaného práva.

10. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, v ktorej opakovane zdôrazňuje, že nedostatok odôvodnenia sťažnosti má významné procesné dôsledky. Je totiž základnou povinnosťou sťažovateľa, aby čo najpresnejšie opísal skutkový stav, z ktorého vyvodzuje svoj procesný nárok na ochranu poskytovanú ústavným súdom. Okrem opísania skutkových okolností musí odôvodnenie sťažnosti obsahovať najmä právne argumenty a právne posúdenie predloženého sporu. Subjektívny názor sťažovateľa o porušení ním označených práv nie je dostatočným dôvodom na záver, že mohlo dôjsť k ich namietanému porušeniu, ak chýbajú objektívne okolnosti, ktoré by dovolili takýto záver aspoň na účely prijatia sťažnosti na ďalšie konanie (IV. ÚS 359/08).

11. V nadväznosti na uvedené si ústavný súd dovoľuje poukázať na to, že advokát zastupujúci svojho klienta pred ústavným súdom je v súlade s § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať klientove práva a záujmy. Tieto zákonom ustanovené povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

12. Zohľadniac uvedené skutočnosti ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatuje, že sťažnosť sťažovateľky nespĺňa požiadavky kvalifikovanej sťažnosti, ktorá by zodpovedala požiadavkám vyvoditeľným z § 20 a § 50 v spojení s § 56 zákona o ústavnom súde. Ústavný súd preto jej sťažnosť pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. januára 2017